

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžr/107/2013
Identifikačné číslo spisu:	4010200432
Dátum vydania rozhodnutia:	18.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4010200432.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobkyne M. Z., bytom E., zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Mária Badová, s.r.o. so sídlom Žilina, ul. Vajanského č. 1/2765, proti žalovaným v 1. rade Okresný úrad Nitra, Štefánikova 69, Nitra (predtým Správa katastra Nitra, pôvodne Katastrálny úrad v Nitre) a v 2. rade Pivovary Topvar, a.s., Veľký Šariš, Pivovarská 9, zastúpenému advokátkou Mgr. Alenou Mikudovou, so sídlom v Poprade, Orlická 2698/16, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v 1. rade zo dňa 15. apríla 2010 č. Xo 4/2010-3/Zv, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/80/2010-248 zo dňa 19. februára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/80/2010-248 zo dňa 19. februára 2013 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre zamietol ako nedôvodnú žalobu žalobkyne podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu - Katastrálneho úradu v Nitre zo dňa 15.04.2010 č. Xo 4/2010-3/Zv, ktorým potvrdil rozhodnutie Správy katastra Topoľčany zo dňa 12.01.2010 č. X 17/2006-96/Ga o zamietnutí návrhu žalobkyne na opravu chýb v katastri nehnuteľností z dôvodu, že nebol spôsobilý na postup podľa § 59 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v jej prospech v súvislosti s vykonanými zápismi na LV XXXX k. ú. E., na ktorom je vlastníctvo zapísané v prospech Pivovary Topvar a.s. Topoľčany.

Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré predchádzalo jeho

vydaniu, v rozsahu žalobných dôvodov dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi konania nie je sporný skutkový stav, sporný je iba výklad ust. § 59 katastrálneho zákona. Z pripojeného administratívneho spisu vyplýva, že žalobkyňa sa pôvodne návrhom podaným dňa 11.10.2005 domáhala zápisu do „C“ registra katastra nehnuteľností v kat. úz. E. formou záznamu na LV do časti „A“ parc. č. 4785/17 o výmere 1 686 m² zastavané plochy a nádvoria ako parcela C-KN, parc. č. 4785/16 o výmere 212 m² orná pôda a parc. č. 4785/15 o výmere 9 338 m² orná pôda, ako i trvalé trávnaté porasty E parc. č. 1954/2 o výmere 430 m² v jej prospech formou záznamu. K návrhu doložila rozsudok OS Topoľčany sp. zn. 5C 29/1973 zo dňa 04.04.1974, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 17.06.1974, dedičské rozhodnutie ŠN v Topoľčanoch D 222/87-9 a Znalecký posudok č. 7/2004 vypracovaný Ing. T. A. v súdnom konaní sp. zn. 5C 32/1996 o vydanie bezdôvodného obohatenia. Keď ju správa katastra listom z 09.12.2005 upozornila na nemožnosť realizácie predloženého rozsudku s geometrickým plánom, nakoľko predmetné parcely sú už majetkovoprávne vysporiadané na LV č. XXXX v prospech iného vlastníka a nachádzajú sa na parc. č. 4785/1 a parc. č. 4785/9, žalobkyňa podala podnet na opravu chýb, v ktorom poukázala na nesprávny postup správy katastra pri zápise vlastníckeho práva v prospech a. s. Topvar Topoľčany na list vlastníctva č. XXXX a žiadala, aby bola zapísaná ako výlučná vlastníčka novovytvorených pozemkov parc. č. 4785/15 až 17 a parc. č. 1954/2, spolu o výmere 11 667 m² na základe znaleckého posudku Ing. A..

Parcely č. 1954/1 o výmere 38 131 m² a č. 1954/2 o výmere 1 126 m² vznikli z pôvodnej pozemnoknižnej p. č. 1954 - roľa zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. 399 v kat. úz. E.. Parcela č. 1954/1 bola zapísaná v prospech spoločnosti Slovenské sladovne n. p. Trnava na základe prídelovej listiny zo dňa 27.10.1960. Jej rozdelením bola parc. č. 1954/1 z pôvodnej vložky odpísaná v pozemkovej knihe do vložky č. 2543 v kat. úz. E. a na základe uznesenia súdu Čd. 1313/1960 zapísaná v prospech právneho predchodcu Topvar Pivovary a.s. Parcela č. 1954/2 zostala zapísaná v pozemnoknižnej vložke č. 399 vo vlastníctve Q. Z., pôvodného vlastníka celej nehnuteľnosti. Súd má za to, že všetky listiny zabezpečené v spise preukazujú, že parc. č. 1954/2 o výmere 11 667 m² v čase vydania rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C/29/73 nebola evidovaná v katastrálnych operátoch Strediska geodézie Topoľčany. Stav pôvodnej parcely č. 1954 bol zmenený dokladom Čd. 1313/60 v prospech právneho predchodcu žalovaného v 2. rade a následne ďalšími listinami, ktoré boli podkladom pre nový geometrický plán č. 240/10-214-039/91, vypracovaný za účelom vytvorenia parc. č. 4785/1 a č. 4785/9 vo výmerách tak, ako sú uvedené na LV č. XXXX.

Námietku žalobkyne, že k zápisu vlastníckeho práva na LV č. XXXX kat. úz. E. pre žalovaného v 2. rade, resp. jeho právneho predchodcu došlo v dôsledku chyby správy katastra, vyhodnotil krajský súd ako nedôvodnú, pretože sa tak stalo v súlade s hmotnoprávnymi predpismi a predloženými listinami, ktoré vychádzali z pozemnoknižnej vložky č. 2543, kde ako vlastník bol označený právny predchodca žalovaného v 2. rade.

Krajský súd ďalej v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podstatou sporu je tvrdenie žalobkyne o vlastníctve parc. č. 1954/2 o výmere 11 667 m², ktorú mali nadobudnúť jej právni predchodcovia na základe prídelovej listiny z I. pozemkovej reformy (bez konkrétneho rozhodnutia) a rozsudku OS Topoľčany č. 5C/29/73 a žalobkyňa rozhodnutím Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. D 222/87-9.

Krajský súd dospel k záveru, že opraviť chybu v katastrálnom operáte možno s poukazom na § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona, len ak ide o chyby vzniknuté pri zápise verejných a iných listín činnosťou správneho orgánu, ak je chybný údaj zřejmý. Dôvodom nesúhlasu so zápisom o právnych vzťahoch k nehnuteľnosti môžu byť iba skutočnosti, ktoré existovali už v dobe zápisu vkladu alebo záznamu alebo zápisu do evidencie nehnuteľností vlastníckeho alebo iného oprávnenia a ktoré žalobca môže vierohodne preukázať. Postupom podľa § 59 katastrálneho zákona možno opraviť údaj, ak od zápisu listiny po opravu zápisu nenastali ďalšie právne zmeny, lebo inak by bola vyvrátená hodnovernosť údajov katastra. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobkyne, že rozsudok OS Topoľčany č. 5C/29/73, v spojení s dedičským rozhodnutím č. D 222/87-9 a znaleckým posudkom Ing. A. sú verejnými listinami spôsobilými na postup podľa § 59 katastrálneho zákona; na LV č. XXXX je parcela č. 1954/2 zapísaná

vo výmere 350 m2 ako výsledok ROEP, v rámci ktorého bolo preukázané, že zvyšná časť tejto parcely ako bola pojatá do dedičského rozhodnutia č. D 222/87-9 je začlenená do parc. č. 4815/1 a č. 4875/9, vlastníctvo ku ktorým je usporiadané na LV č. XXXX v prospech žalovaného v 2. rade, teda ide jednoznačne o stav duplicitného vlastníctva. Parcela č. 1954/2, ktorá sa uvádza aj v rozsudku OS Topoľčany sp. zn. 5C/29/73, bola predmetom skúmania v rámci spracovania registra obnovenej evidencie pozemkov v k. ú. E., pričom bolo zistené, že parcela registra E-KN parcelné č. 1954/2 a časť parcely registra C-KN č. 4785/1 sa vzájomne prekrývajú, ale vlastnícke právo svedčalo v prospech dvoch odlišných právnych subjektov, preto v rámci spracovania ROEP bola predmetom úpravy len nesporná výmera 350 m2, ktorá bola schválená Komisiou ROEP a zapísaná do katastra nehnuteľností záznamom č. Z 585/03 pod číslom zmeny 453/03. Zmenu zápisu v katastri nehnuteľností možno dosiahnuť iba postupom podľa § 80 písm. c/ OSP, pretože účelom konania o oprave chýb nie je riešiť vlastnícky spor, ktorý patrí do výlučnej právomoci súdu. Výklad ustanovenia § 59 katastrálneho zákona žalobkyňou je podľa záveru súdu neprípustne extenzívny, pretože opravou nemôže dôjsť k výmazu pôvodného vlastníka.

II.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom uviedla, že podanou žalobou sa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného v 1. rade zo dňa 15.04.2010, č. k. Xo 4/2010-3/Zv, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Správy katastra Topoľčany č. k. X 17/2006-96/Gá zo dňa 12.01.2010 o zamietnutí jej návrhu na opravu chýb v katastri nehnuteľností. Namietala voči skutočnosti, že v katastri nehnuteľností je na LV č. XXXX, k. ú. E. vedená v jej výlučnom vlastníctve parc. č. 1954/2 o výmere 350 m2, hoci rozsudkom OS Topoľčany č. k. 5C 29/73 bolo rozhodnuté, že je podielovou spoluvlastníčkou v 1/2 pozemku parc. č. 1954/2 o výmere 11 667 m2, a druhú polovicu nadobudla po svojej matke na základe rozhodnutia o dedičstve bývalého Štátneho notárstva v Topoľčanoch č. k. D 222/87. Z časovej postupnosti zápisov jednotlivých listín v bývalej evidencii nehnuteľností a neskôr v katastri nehnuteľností je zrejmé, že ďalšiemu súdnemu konaniu o určenie vlastníckeho práva bráni prekážka právoplatnej rozhodnutej veci. K zápisu na LV pre žalovaného v 2. rade došlo až na základe následne vyhotovených geometrických plánov a pridelovej listiny Čd. 1313/60, ktorá nemá náležitosti verejnej listiny.

Ďalej poukázala na skutočnosť, že na pojednávaní pred krajským súdom dňa 09.10.2012 predložila súdu originály listín, ktoré súd prevzal, ale vôbec nevyhodnotil. Odporuje princípu právnej istoty, ak súd vyhodnotil predložený dôkaz inak, ako ho vyhodnotil súd v iných právnych veciach vedených na Okresnom súde v Topoľčanoch č. k. 5C 116/76, č. k. 5C 32/96 - 448 a naposledy Krajský súd v Nitre v rozsudku č. k. 5Co 202/2007-506. Vytýkala tiež krajskému súdu, že sa nezaoberal ani jej námietkou, že uznesenie OS Topoľčany č. k. Čd. 1313/60 nebolo právoplatné a napriek tomu došlo k zápisu do pozemkovej knihy. Až do rozhodnutia ROEP mala na LV č. XXXX kat. úz. E. vedenú vo výlučnom vlastníctve lúku parc. č. 1954/2 o výmere 11 667 m2. Pôvodne sa domáhala zápisu formou záznamu na základe predložených verejných listín, avšak podľa pokynu správy katastra svoje podanie doplnila tak, že žiada opravu chýb v katastri nehnuteľnosti na LV č. XXXX a LV č. XXXX k. ú. E.. I keď konanie o ROEP pre k. ú. E. bolo ukončené rozhodnutím č. 1/2003 a jej vlastníctvo bolo riešené iba čiastočne, pretože konaním správy katastra došlo k rozporu údajov katastra s verejnou listinou, ktorou je rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C 29/73, domáhala sa opravy chýb v súlade s touto listinou a geometrickým plánom, ktorý je prílohou znaleckého posudku č. 7/2004 vyhotovenom Ing. T. A.. Hoci proti rozhodnutiu ROEP č. k. C 65/2002-8 zo dňa 18.12.20002 podala námietky, rozhodnutie o nich jej dodnes nebolo doručené. Pokiaľ ide o rozhodnutie ROEP č. k. C 98/03-01 zo dňa 27.03.2003, nebol proti nemu prípustný riadny opravný prostriedok, ale ho bolo možné preskúmať súdom, čoho sa v konečnom dôsledku domáha i v tomto konaní.

Konštatovanie súdu, že na základe výsledku ROEP bolo preukázané, že časť nehnuteľnosti trvalý trávnatý porast E parc. č. 1954/2 o výmere 11 667 m2 na LV č. XXXX k. ú. E. bola začlenená do parc. č. 4875/1, parc. č. 4875/9 je neurčité, nekonkrétne a nezrozumiteľné, pretože absentuje akákoľvek verejná listina z obdobia medzi právoplatnosťou rozsudku OS Topoľčany č. k. 5C 29/73 zo 04.04.1973,

rozhodnutím o dedičstve č. D 222/87 a dňom vydania rozhodnutia ROEP pod č. k C 98/03-01 dňa 27.03.2003, z ktorej by vychádzala táto zmena a komisia ROEP ju nemohla schváliť bez relevantných podkladov a tým zrušiť výrok právoplatného rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C 29/73.

Žalobkyňa má za to, že ňou predložené listiny - rozsudok OS Topoľčany č. k. 5C 23/73, rozhodnutie bývalého Štátneho notárstva Topoľčany č. k. D 222/87-9 a geometrický plán tvoriaci prílohu znaleckého posudku č. 7/2004 Ing. T. A. - sú takými verejnými listinami, na základe ktorých možno rozhodnúť o oprave chýb v katastri nehnuteľností, pretože rozhodnutím ROEP nemožno zmeniť rozhodnutie súdu o určení vlastníckeho práva.

Namietala tiež proti súdom uložennej povinnosti nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania, pretože ide o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v 1. rade a žalovaný v 2. rade by si mal hradiť trovy konania sám. Podľa § 250k OSP možno v tomto konaní priznať trovy konania iba úspešnému žalobcovi.

Vzhľadom na uvedené navrhla rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že odvolací súd zruší rozhodnutie žalovaného č. Xo 4/2010-3/Zv zo dňa 15.04.2010 aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. X 17/2006-96/Gá zo dňa 12.01.2010 a vec mu vráti na nové konanie. Súčasne navrhla zaviazat' žalovaného v 1. rade na náhradu jej trov konania.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný v 1. rade uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhuje jeho potvrdenie. Žalobkyňa spochybňuje vlastníctvo spoločnosti Pivovary Topvar, a.s., teda ide o spor o vyriešenie duplicitného vlastníctva v KN zapísaného v prospech dvoch rôznych subjektov k časti tej istej nehnuteľnosti, a to na základe doručených verejných a iných listín, čo nie je možné riešiť v konaní o oprave chýb. Stotožňuje sa so záverom súdu, že výklad ustanovenia § 59 katastrálneho zákona zo strany žalobkyne je neprípustne extenzívny a požadovaná oprava údajov by v tomto prípade znamenala výmaz vlastníka zapísaného na LV č. XXXX v k. ú. E..

Rozsudok OS Topoľčany sp. zn. 5Co/132/2005 nebol zapísaný do katastrálneho operátu pre nejasnú identifikáciu nehnuteľností, ku ktorým súd určil vlastnícke právo vydržaním a pokiaľ ide o predložené dedičské rozhodnutia, ktoré boli premietnuté do katastrálneho operátu v prospech žalobkyne, medzi ich vydaním a návrhom žalobkyne na opravu chýb došlo k zápisu zmien na základe neskorších listín predložených správe katastra žalovaným v 2. rade.

V priebehu odvolacieho konania žalobkyňa doložila do spisu rozsudok Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C/195/2011-162 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/134/2012-203 s vyznačenou právoplatnosťou 19.06.2013, z odôvodnenia ktorých vyplýva, že na strane žalobcu Pivovary Topvar, a.s., Veľký Šariš nie daný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX, LV č. XXXX k. ú. E., čo podporuje jej argumentáciu, že ďalšiemu konaniu vo veci o určení vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam bráni prekážka právoplatne rozhodnutej veci.

Žalovaný v 2. rade sa k odvolaniu nevyjadril.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 221 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech.

Podľa § 1 písm. h/ zákona č. 345/2012 Z.z. o niektorých opatreniach v miestnej štátnej správe a o

zmene a doplnení niektorých zákonov sa zrušujú katastrálne úrady. Pôsobnosť katastrálnych úradov ustanovená osobitnými predpismi prechádza na správy katastra v sídlach krajov (§ 7 ods. 1 citovaného zákona).

S účinnosťou od 1. októbra 2013 boli v zmysle § 8 písm. e/ zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov zrušené správy katastra a podľa § 9 ods. 4 cit. zákona ich pôsobnosť ustanovená osobitnými predpismi prechádza na okresný úrad. Do postavenia Správy katastra Nitra tak nastúpil z titulu zákonných zmien Okresný úrad Nitra. Pod všeobecným označením žalovaný je potom nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán, ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Súdy v správnom súdnictve prejednávajú na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Podľa § 59 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), účinného v čase podania návrhu, správa katastra aj bez návrhu opraví údaje katastra, ak nie sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra alebo s výsledkami revízie údajov katastra. Oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1 (ods. 4 citovaného zákona).

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia zákona, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predmetom odvolacieho konania je rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu žalobkyne podľa § 250j ods. 1 OSP. Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal, či odvolacie námietky žalobkyne boli schopné spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

Predmetom súdneho prieskumu na základe žaloby žalobkyne podľa druhej hlavy piatej časti OSP bolo rozhodnutie žalovaného (Katastrálneho úradu v Nitre) č. Xo 4/2010-3/Zv zo dňa 15.04. 2010, ktorým v súlade s ust. § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení odvolanie žalobkyne zamietol a rozhodnutie Správy katastra Topoľčany č. X 17/2006-96 zo dňa 12.01.2010 potvrdil. Krajský súd obe rozhodnutia správnych orgánov vyhodnotil ako zákonné, preto žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k

napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 2501 ods. 2 a § 246c ods. 1 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Podstatou sporu je posúdenie, či v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky na postup podľa cit. ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona a teda či mal správny orgán vyhovieť návrhu žalobkyne na opravu chýb, ktorý bol doložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C 23/73, rozhodnutím bývalého Štátneho notárstva Topoľčany č. k. D 222/87-9 a geometrickým plánom tvoriaci prílohu znaleckého posudku č. 7/2004 Ing. T. A.. Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 5C 23/73 zo dňa 04.04.1974 súd určil, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam zapísaným v pozemkovoknižnej vložke č. 399 k. ú. E. ako parcelné č. 1954/2 - lúka o výmere 11 667 m², parcelné č. 1956/3 - roľa o výmere 5 715 m² náleží žalobkyniam - M. Z. a jej matke I. Z., každej v podiele 1/2 k celku. Tento rozsudok v spojitosti s právoplatnými dedičskými rozhodnutiami D 217/71 a D 222/87 boli predmetom zápisu do vtedajšej evidencie nehnuteľností na LV č. XXXX v k. ú. E.. Položkou výkazu zmien 1628/04 na základe R 123/04 bola výmera parcely č. 1954/2 zmenšená na 350 m² po zistení, že jej výmera sa nezhoduje s rozhodnutím ROEP č. 1/2003. Zápisom požadovanej pôvodnej výmery by tak vzniklo duplicitné vlastníctvo, pretože na základe identifikácie zo dňa 16.05.2007 je vlastníctvo k parcele č. 1954/2 vedenej v registri E a zapísané na LV č. XXXX duplicitne vedené aj s parc. č. 4785/1 a č. 4785/9 zapísané na LV č. XXXX v celosti vo vlastníctve žalovaného v 2. rade.

Podľa ustálenej judikatúry správa katastra nemôže v konaní o oprave chýb v katastrálnom operáte riešiť otázku duplicitného vlastníctva, pokiaľ je toto už v katastri nehnuteľností vyznačené a pokiaľ bolo každé vlastníctvo zapísané v súlade s príslušnou verejnou, resp. inou listinou; rozhodovanie sporov týkajúcich sa práv k nehnuteľnostiam patrí do výlučnej právomoci súdov. V rámci spracovania ROEP v k. ú. E. bola duplicita evidovania vlastníckeho práva k časti tej istej nehnuteľnosti odstránená tak, že predmetom zostaveného ROEP bola len nesporná výmera pozemku registra E-KN parcelné č. 1954/2 350 m² a na základe právoplatného rozhodnutia Správy katastra Topoľčany č. 1/2003 o schválení ROEP v k. ú. E. boli údaje schváleného registra zapísané pod číslom zmeny 453/03 do katastra nehnuteľností záznamom č. Z 585/03. Mýli sa žalobkyňa, pokiaľ sa domnieva, že rozhodnutie ROEP C 98/03-01 zo dňa 27.03.2003 môže byť predmetom súdneho prieskumu v rámci tohto konania; predmet tohto konania je vymedzený žalobným petitom a týka sa výlučne konania o oprave chyby. Zákonnosť rozhodnutia o schválení ROEP nemôže už súd posudzovať ani ako predbežnú otázku, pretože žalobkyňa nevyužila svoje právo požiadať v zákonnej lehote o jeho preskúmanie a preto súd musí pri rozhodovaní vychádzať z právoplatného rozhodnutia Správy katastra Topoľčany č. 1/2003 o schválení ROEP v k. ú. E..

Pokiaľ ide o súdne rozhodnutia, ktoré žalobkyňa predložila v odvolacom konaní, tieto boli vydané v spore navrhovateľa Pivovary Topvar, a.s., Veľký Šariš proti odporkyni M. Z. o určenie, že odporkyňa nie je spoluvlastníčkou, resp. vlastníčkou nehnuteľností a o určenie vlastníckeho práv navrhovateľa k nehnuteľnostiam parc. č. 1954/2 o výmere 11 667 m² - trvalé trávnaté porasty v registri E katastra nehnuteľností na LV č. XXXX, kat. úz. E., parc. č. 4785/1 o výmere 131 364 m² - orná pôda alebo jeho časti a parc. č. 4785/9 o výmere 15 131 m² - zastavané plochy a nádvoria alebo jeho časti zapísané na LV č. XXXX, kat. úz. E.. Okresný súd návrh zamietol bez toho, aby sa zaoberal meritom veci s odôvodnením, že navrhovateľ nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože aj v prípade vyhovieť návrhu by sa nedostal do výhodnejšieho právneho postavenia - u nehnuteľností parc. č. 4785/1 a 4785/9 je navrhovateľ zapísaný ako výlučný vlastník a na LV č. XXXX je odporkyňa zapísaná ako výlučná vlastníčka iba v časti (350 m²), ktorá nie je duplicitná so žiadnou parcelou reg. CKN; nešlo teda o prípad, kedy sa môže stať súdne rozhodnutie podkladom pre vykonanie zápisu zmien v KN. Dôvodom zamietnutia návrhu teda nebola prekážka právoplatne rozhodnutej veci, ako tvrdí žalobkyňa.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodné ani odvolanie proti rozhodnutiu v časti výroku o trovách konania - o povinnosti žalobkyne zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu trov konania. Žalovaný v 2. rade má v

tomto konaní postavenie zúčastnenej osoby, u ktorej ustanovenie § 250k otázku náhrady jej trov nerieši; z citovaného ustanovenia iba vyplýva, za akých podmienok patrí náhrada trov konania žalobcovi a tiež skutočnosť, že žalovaný správny orgán na ich náhradu nemá zákonný nárok ani v prípade úspechu. Z právnej úpravy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ustanovujúcej správne súdnictvo) síce jednoznačne nevyplýva, či súd v tomto prípade má aplikovať ustanovenia upravujúce náhradu trov konania v tretej časti Občianskeho súdneho poriadku alebo má aplikovať iba ustanovenie § 250k OSP, avšak vychádzajúc z účelu zákonnej úpravy náhrady trov konania, systematickej súvislosti ako aj z požiadavky ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky) ako aj zo zásady, že všetky štátne orgány majú ústavou určenú povinnosť uplatňovať právnu normu v súlade s ústavou, pričom zo zásady ústavne konformného výkladu vyplýva tiež požiadavka, aby v prípadoch, ak by pri uplatnení štandardných metód výkladu prichádzali do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, bol uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických alebo právnických osôb (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 15/98, III. ÚS 341/07, II. ÚS 148/06), bolo potrebné, aj podľa názoru odvolacieho súdu, v preskúmanom prípade aplikovať zodpovednosť žalobkyne za procesný neúspech v konaní v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta OSP ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 250k ods. OSP a § 246c ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobkyňa nebola v konaní úspešná, žalovaný v 1. rade nemá zo zákona nárok na ich náhradu a žalovanému v 2. rade v odvolacom konaní nevznikli žiadne trovy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.